

Pater nobiliaris al Facultății de Silvicultură din Suceava

Asist. drd. ing. Florin Clinovski
Facultatea de Silvicultură Suceava

Cu o jumătate de secol în urmă, la poalele Rarăului, cu elanul specific unui început, lua ființă în Câmpulung Moldovenesc Facultatea de Silvicultură, cu studenți care, cu mult curaj, se avântau pe drumul sacru al slujirii pădurii românești, educați în spirit civic și profesional de o echipă de profesori renumiți în rândul silvicultorilor: D. D. Ionescu, Iuliu Moraru, Dan Hulubei, Octav Ștefănescu, Traian Popovici. Prima promoție a acestei facultăți (1948-1953) îl găsește pe tânărul aspirant la titlul de inginer silvic, Ioan Milescu, într-o poziție meritorie, ce-i va marca întreaga existență și carieră profesională.

După patruzeci de ani, ca o continuare a spiritului silvic al Bucovinei modelat la Câmpulung, ia naștere la Suceava Facultatea de Silvicultură, ce se poate mândri, la cumpăna dintre milenii, cu un deceniu de exis-

tență și cu faptul că în aula Universității “Ștefan cel Mare” s-a auzit, în acest an pentru a cincea oară, cântându-se “Gaudeamus”.

Pentru înființarea Facultății de Silvicultură, pentru formarea și dezvoltarea acesteia ca instituție forestieră de învățământ superior, profesorul doctor inginer Ioan Milescu s-a implicat sub toate aspectele. Experiența de viață și profesională, diplomația domniei sale reprezintă puternice atuuri pentru punerea în operă a cvasitotalității principiilor etico-profesionale ce stau la baza oricărei instituții universitare cu renume, principii menite să asigure alinierea silviculturii naționale la lumea forestieră europeană și mondială.

Absolvirea Facultății de Silvicultură de la Câmpulung Moldovenesc ca șef de promoție i-a permis obținerea unei burse pentru doctorat la Sankt-Petersburg, astfel că în 1956 i se acordă titlul de doctor, cu lucrarea: “Gospodărirea pădurilor de munte din regiunea Suceava, în legătură cu exploatarea lor rațională”, lucrare în domeniul amenajării pădurilor, care cercetează și stabilește măsuri tehnice, cu caracter novator la acea vreme și care stau și astăzi la baza amenajării pădurilor românești. Perfecționarea cunoștințelor biometrice și amenajistice are loc prin încorporarea sa în echipa profesorului doctor docent Ioan Popescu-Zeletin, care se ocupa în acea perioadă de cercetări științifice privind determinarea capacității de producție a fondului forestier și a potențialului productiv al speciilor lemnoase.

Activitățile profesorului Ioan Milescu acoperă cercetarea silvică, dar și învăța-

BUCOVINA FORESTIERĂ

mântul și producția în egală măsură, de numelui domniei sale fiind legate realizări remarcabile ale ultimelor decenii din domeniul amenajării pădurilor, gestionării durabile a pădurilor românești și al cuantificării resurselor lemnoase.

În învățământul silvic a activat ca preparator și asistent universitar la Câmpulung Moldovenesc (1951-1953), Institutul Agronomic București (1956-1962) și conferențiar la Centrul de Perfecționare Bușteni și la cursurile post-universitare de la Facultatea de Silvicultură din Brașov (1962-1990).

După 1990 devine, prin concurs, profesor la Facultatea de Silvicultură din Suceava. Aici predă mai multe discipline, precum silvicultură, amenajarea pădurilor, economie forestieră, ecologie forestieră, pe care le împărtășește studenților uzitând de toate cunoștințele acumulate într-o carieră semi-centenară. Imprimând un spirit academic elevat, disciplinele de specialitate sunt ridicate la rang de artă universitară, pledând deseori în virtutea existențialismului filozofic al pădurii, sensibilizată de intrarea deloc discretă a omului în viața și mecanismele-i necunoscute. Pe lângă disciplinele tradiționale, inițiază noi domenii de investigație didactică și științifică, ce surprind multiplele fațete ale învățământului silvic superior, cum ar fi: istoria pădurilor și a silviculturii, management și marketing forestier, reconstrucția ecologică a arboretelor, metodică cercetării și proiectării silvice. Acestea demonstrează spiritul tânăr și deschiderea sa pentru ceea ce înseamnă nou și competitiv în lumea europeană, ceea ce, în ultimă instanță, se traduce prin progres și printr-o evoluție calitativă a învățământului silvic superior, definitiv pentru gospodărirea durabilă a resurselor forestiere ale țării. Totodată, ținând cont de particularitățile acestui domeniu cu ciclu secular de producție, conservatorismul necesar este promovat în dizertațiile profesorului Ioan Milescu ca o condiție sine-qua-non în vederea asigurării continuității intervențiilor omului, ce au ca principal obiectiv perenitatea pădurii.

În cercetarea științifică, prin exprimarea dezideratelor sale de ordin profesional, profesorul Ioan Milescu s-a impus ca un forestier de elită, rezultatele obținute aducând importante contribuții la cunoașterea capacității silvoproductive a pădurilor, la perfecționarea sistemului de amenajare, la fundamentarea economică a activității din silvicultură, la cunoașterea mărimii resurselor forestiere pe plan regional și mondial. Ca o determinantă a muncii asidue depuse în cercetare, a avansat succesiv de la cercetător la șef de laborator și, respectiv șef de secție la Institutul de Cercetări Silvice între 1956-1960, pentru ca apoi, între anii 1971 și 1974 să fie avansat cercetător principal I și director al institutului.

În 1969 este ales membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, unde a desfășurat timp de peste două decenii o intensă activitate în cadrul Secției de Silvicultură. În 1991 este ales membru al acestui înalt for academic.

A adus și în producție o contribuție importantă, prin crearea unor plantații în raza Ocoalelor silvice Ilișești și Broșteni, prin introducerea procedeelelor actuale de amplasare și punere în valoare a masei lemnoase, prin elaborarea și perfecționarea instrucțiunilor și a sistemului de amenajare a pădurilor, prin elaborarea actelor legislative cu caracter forestier, la fundamentarea taxelor forestiere și a normelor tehnice de lucru ce se practică în silvicultura română. Datorită profesionalismului de care a dat dovadă, timp de 15 ani (1976-1990) a ocupat funcția de inspector general și director tehnic în Ministerul Silviculturii.

După 1990, profesorul Ioan Milescu vine la Suceava, dedicându-și întreaga activitate Facultății de Silvicultură unde, potrivit gândirii sale, în Cetatea de Scaun a lui Ștefan cel Mare și într-o regiune în care mai mult de jumătate din întinderea județului este ocupată de pădure, trebuie să se contureze un puternic centru de învățământ silvic superior. Într-un corp profesoral în care s-au regăsit mari nume ale silviculturii românești, ca prof. dr. ing. Ioan Milescu, prof. dr. docent V. Giurgiu, prof. dr. ing. D. Parascan,

prof. dr. ing. V. Stănescu, prof. dr. ing. N. Boș, prof. dr. ing. R. Bereziuc, prof. dr. ing. I. Popescu, conf. dr. ing. C. Roșu, s-a dat dovadă de un excepțional profesionalism și de o mare bogăție sufletească, contribuind, în echipă, la formarea în spirit etic, academic și silvicultural a promoțiilor de silvicultori suceveni, cinci dintre ele demonstrând deja în practică temeinicia cunoștințelor inoculate de magistrilor lor.

În jumătate de secol de carieră silvică, ideile sale, cercetările și munca sa au fost fidel oglindite în peste 180 de lucrări și articole științifice publicate, din care 19 sunt lucrări de mare amploare și complexitate, care aduc la suprafață subiecte vitale pentru mai buna gestionare a pădurilor României.

Monografia "Fagul", ca lucrare de referință pentru literatura silvică de specialitate, realizare remarcabilă a unei echipe apreciate de forestieri români – A. Alexe, H. Nicovescu, P. Suciu – în frunte cu profesorul Ioan Milescu, a fost distinsă cu premiul "Traian Săvulescu" al Academiei Române.

Profesionalismul său, coroborat cu participarea la numeroase congrese forestiere mondiale (Madrid, Buenos Aires, Djakarta, Ciudad de Mexico, Antalya) au dus la includerea sa în Comitetul Executiv al IUFRO, ca membru regional pentru Europa de Est după Congresele de la München și Gainesville, la numirea sa ca vicepreședinte al sesiunii plenare a lucrărilor Congresului Forestier Mondial de la Madrid și ca președinte al grupei permanente de lucru C.A.E.R. pentru silvicultură. Acest fapt a contribuit în mod pozitiv la cunoașterea silviculturii naționale în lume, astfel explicându-se implicarea în anii din urmă a Facultății de Silvicultură din Suceava în numeroase manifestări, colaborări și schimburi de studenți și cadre didactice cu institute similare din lume: Nancy, Freiburg, Upsala, Joensuu, Sopron, Corvallis.

În calitate de decan și dascăl a sute de viitori slujbași ai pădurii, a promovat cu stăruință principiile eticii profesiei noastre, imprimând, în virtutea acestei nobile meserii, o ținută sobră, academică, de fair-play și un spirit constructiv, de colaborare, între

specialiștii din instituțiile silvice de cercetare, învățământ, proiectare și producție. Prin personalitatea, competența și verticalitatea profesională, prin acuratețea și eleganța cu care și-a exprimat întotdeauna înfăptuirile și dezideratele, profesorul doctor inginer Ioan Milescu constituie o pildă demnă de urmat pentru generațiile ce-i urmează, generații ce și pun existența sub semnul chemării lăuntrice pentru pădure.